

Colegiul Economic „Transilvania” Tîrgu-Mureş

SĂ ŞTII, ESTE DREPTUL TĂU!

2017

Nr. 2

SĂ ȘTII, ESTE DREPTUL TĂU!

COPERTA

“Nevoii mele de frumos și echilibru i-am răspuns și prin pasiunea mea pentru pictură, care la rândul ei poate oglindi ideile despre justiție.

Am pictat pentru biroul meu notarial un tablou reprezentând-o pe Zeița Themis, ca o invitație de a medita la ideea de lege, justiție, dreptate, imparțialitate...

Lângă statuie, în prim plan am pictat o carte închisă, cu ultima copertă spre privitor pe care am scris cuvintele „VADE MECUM” (VINO CU MINE - traducere din limba latină), care pot fi interpretate cu dublu înțeles: ca o chemare în lumea juridică și în același timp cu înțelesul de ghid, manual, îndrumător.”

Stela Ispas - Notar Public

PER ASPERA AD ASTRA

O nouă idee, un nou început, o nouă echipă, spirite tinere pline de speranță pentru o lume mai bună și dornice de a-și pune amprenta asupra viitorului, un nou motiv de a munci pentru reușită. Toate acestea strânse într-o revistă de specialitate: ***SĂ ȘTII, ESTE DREPTUL TĂU!***

Știința dreptului, studiază legile existenței și dezvoltarea statului și dreptului, instituțiile politice și cele juridice, formele lor de evoluție în trecut și în prezent, influențând societatea și activitatea umană.

Dreptul, ca fenomen normativ, reprezintă încercarea de disciplinare și coordonare a raporturilor sociale. Dreptul nu acționează însă în mod arbitrar, în afara intențiilor manifestate de activitatea umană, ci în mod subordonat scopului de a promova valori larg receptate (de exemplu: proprietatea, protecția drepturilor și libertăților individuale, protecția societății civile). În acest mod știința dreptului formează principii generale în baza cărora dreptul își structurează un mecanism adecvat de influențare a comportamentului uman pe temeiul unor necesități valorice.

PER ASPERA AD ASTRA (traducere din limba latină – PE CĂI ASPRE CĂTRE STELE), cu alte cuvinte calea spre reușită este presărată cu dificultăți și numai prin strădani anevoioase (per aspera) se poate ajunge la izbândă, la lumină (ad astra)...până la stele.

Tematica în care se înscrie această revistă este o deschidere pentru îmbrățisharea profesiei de slujitor al justiției, articolele reprezentând opiniile personale ale elevilor, abordări subiective sau obiective ale experienței școlare.

Lectură plăcută!

Prof.drd.jr.Răuță-Roșca Delia-Maria
Redactor coordonator

CUVÂNTUL CONDUCERII
COLEGIUL ECONOMIC „TRANSILVANIA”

„Nimeni nu se poate scuza de necunoașterea legii”

Specializările pe care le dobândesc elevii Colegiului Economic „Transilvania” impun cunoașterea legislației. Prin activitățile extrașcolare cu caracter interdisciplinar- vizite la tribunal, la instituții de profil, efectuarea practicii la firme și instituții publice se realizează conexiunea explicită între ceea ce se învață și scopul pentru care se învață.

O altă latură importantă este impactul în dezvoltarea simțului civic al elevilor, a responsabilității acestora față de unele probleme ale comunității, stabilirea granițelor personale în a spune **nu** atunci când simt că ceilalți îi îndeamnă să facă ceva ce nu doresc.

Aceste activități pot contribui la transformarea fiecărui elev într-un bun cetățean, oferă posibilitatea exersării de practici democratice în școală și în comunitate și atrag sprijinul membrilor comunității.

Cu stimă,
prof. dr. ec. Bălan Sorina-Mihaela
Director al Colegiului Economic „Transilvania”

UN VIS DEVENIT REALITATE

Fiecare carte are povestea ei, uneori frumoasă, alteori stranie sau tristă. Povestea revistei noastre a început în anul 2013, când un grup de tineri talentați: Andreea Ștefan, Carmina Colcer, Jannette Flayfel, Vlad Orghidan și Radu Matei, elevi ai Colegiului Economic „Transilvania”, din frumosul târg, de pe malul râului Mureș, dornici de a-și împărtăși lumii întregi gândurile, trăirile, cunoștințele ori amintirile, le-au așternut pe hârtie și apoi le-au ferecat cu multă grijă între filele albe ale unei cărți. Dar, cartea lor nu avea nume. Așadar, au chibzuit zile întregi, s-au hotărât și au numit-o:

„Să știi, este dreptul tău!”,

nume pe care revista îl poartă și astăzi.

Entuziasmul acestor elevi a fost susținut de experiența și dăruirea doamnei profesor drd. jr. Răuță-Roșca Delia-Maria, coordonatorul revistei. După 2 ani, perioadă în care glasul revistei s-a stins, astăzi dăm de știre tuturor celor care doresc să audă, că acesta a renăscut. Colectivul de redacție, coordonat de aceeași doamnă prof. drd. jr. Răuță-Roșca Delia-Maria, încearcă să se ridice la înălțimea talentului colegilor lor fondatori.

Sperăm să nu-i dezamăgim.

Chiar dacă stângăcia specifică vârstei noastre și emoțiile începutului se vor strecura printre rândurile acestui număr al revistei, promitem că în numerele viitoare, acestea vor dispărea treptat.

Fiind o apariție anuală, ne dorim ca această revistă să fie utilă, interesantă și de ce nu, să vă delecteze.

De aceea, orice idee nouă este binevenită!

Colectivul de redacție

CE ESTE DREPTUL?

Motto:

„Drept este ca ceea ce este drept să fie urmat, necesar este ca ceea ce este mai puternic să fie ascultat. Dreptatea fără putere este neputincioasă, puterea fără dreptate este tiranică.”

Blaise Pascal

Dreptul reprezintă ansamblul de norme **juridice**.

Chiar dacă uneori pare dezorganizată, societatea modernă este guvernată de **norme de drept (norme juridice)**, pentru că acestea reprezintă efortul omului de a organiza societatea.

Noțiunea de **normă** provine din limba latină de la substantivul- **norma**- și din limba franceză de la substantivul- **la norme** .

Norma juridică este celula de bază a dreptului, reprezentând principiul de conduită impersonal, general și obligatoriu, care are drept scop asigurarea ordinii sociale. Obligativitatea asigurării ordinii publice revine autorităților locale, care în cazuri extreme o pot realiza prin constrângere, dar fără violență, deoarece:

Legus virtus haec est imperare, vetare, permitere, premire.

Forța legii constă în a ordona, a interzice, a permite, a pedepsi.

(Modestin)

Așadar, **norma de drept** este asemenea dreptului (cele două noțiuni fiind într-un raport: parte-întreg): **impersonală și generală**- adresându-se tuturor cetățenilor aflați într-o anumită situație, fără nici o deosebire; **obligatorie**- fiind esențială pentru asigurarea ordinii de drept în societate și **coercibilă**- asigurând identitatea normei de drept.

Să descoperim structura normei juridice în versurile poeziei!

Casa fermecată

Norma e-o casă, ce-are trei etaje .
La parter se află doar bucătăria
și apoi la primul, șade **ipoteza**,
care ne arată ce e cunoscut:
sute de detalii, calități, defecte,
precizând pe urmă momentul în care,
urcăm pe domeniul **dispozițiunii**.
Dânsa ne indică cu precizie
Conduita ce trebuie respectată,
iar în urma-i vine, la etajul trei,
marea **sanctiune**, cu pedepse-n traistă.
Aspru dojenește pe aceia care,
cu bună știință... ori cu nepăsare,
nesocotesc vorba surorii-**ipoteze**
sau n-au aprobarea **dispozițiunii**
și comit delikte sau infracțiuni.
Sanctiunea știe care-i drumul drept,
și ne sfătuiește să fim înțelepți.
Fapte negative să nu săvârșim.
Mai bine, degrabă, măsuri să găsim,
Pe cei certați cu legea, să-i descurajăm,
Adevăru-n aer să îl răspândim
Într-o lume dreaptă cu toți să trăim!
(creație proprie)

Fixarea sancțiunii în conținutul normei juridice, are rolul de a asigura legalitatea tragerii la răspundere. Astfel, **în funcție de gravitatea faptei/faptelor comisă/comise**, aceste sancțiuni sunt: **penale**- amenda penală; interdicția de a ocupa o funcție de conducere; interdicția de a te afla într-o anumită localitate, pentru o anumită perioadă; executarea pedepsei la locul de muncă; confiscarea averii; privațiunea de libertate; **administrative**- amenda administrativă sau avertismentul; **disciplinare** (la locul de muncă)- observația, mustrarea, avertismentul, retrogradarea din funcție și desfacerea contractului de muncă.

După scopul lor, distingem sancțiuni: **de anulare**- a actului juridic ilicit, **reparatorii**- recuperarea prejudiciului produs, **expiratorii**- aplicarea unei măsuri de constrângere pentru ispășirea pedepsei.

Ținând cont de gradul de determinare, sancțiunile sunt: absolut determinate- sancțiuni precis stabilite, fără posibilitatea de a fi modificate și relativ determinate- sancțiuni stabilite între limite (cea minimă și cea maximă).

Fiecare faptă rea are urmări nefavorabile, una singură sau mai multe. Astfel, sancțiunile sunt: unice sau multiple, care la rândul lor se clasifică în: alternative- organul de aplicare poate alege între două sau mai multe sancțiuni (art. 299 C.P.) sau cumulative- aplicarea concomitentă a două sau a mai multor sancțiuni și interzicerea unor drepturi (art.190, C.P.). Clasificarea normelor juridice se realizează după: a) criteriul ramurii de drept căreia îi aparțin. Distingem astfel: norme de drept civil, norme de drept penal, norme de drept administrativ, norme de drept constituțional, norme de drept comercial. b) criteriul forței juridice a actului normativ în care este cuprinsă. Astfel, avem norme cuprinse în: legi, acte normative ale guvernului (hotărâri sau ordonanțe), decrete, acte normative emise de autoritățile administrației publice locale. c) sfera de aplicare și întâlnim norme: generale- „dreptul comun” în acea materie, speciale- derogă de la dreptul comun, de excepție- spre exemplu- conform Codului Familiei, din motive temeinice se poate încuviința căsătoria femeii care a împlinit 15 ani. d) criteriul modului de reglementare a conduitei. Normele sunt: onerative- prescriu destinatarului o anumită conduită, prohibitive- opresc subiectul de la o anumită acțiune, permissive- lasă la aprecierea destinatarului alegerea conduitei.

Timpul normei juridice definește durata și rezistența acesteia.

Timpul este cel mai cinstit și cel mai dur judecător.

(Edgar Quinet)

Societatea evoluează, problemele și conflictele din cadrul ei la fel, astfel încât unele norme necesită schimbarea. Totuși, nimeni nu poate invoca în apărarea sa, necunoașterea legii.

Odată intrată în vigoare (de la data publicării ei în Monitorul Oficial) norma juridică este activă și încetează să mai fie aplicată în cazul în care are prevăzut expres un termen de acțiune care expiră; este abrogată sau nu mai răspunde cerințelor sociale, economice ale societății.

Norma juridică se aplică și apatrizilor și cetățeniilor străini atât timp cât aceștia se află pe teritoriul României, excepție făcând situația în care există vreo prevedere contrară, aparținând unui tratat internațional semnat de România; imunitatea diplomatică și excepția de extrateritorialitate.

Nimeni nu este mai presus de lege, indiferent de statutul social, rasă sau naționalitate și fiecare trebuie să o cunoască și mai ales să o respecte.

Așadar, să ținem minte!

Nemo legem ignorare censetur.

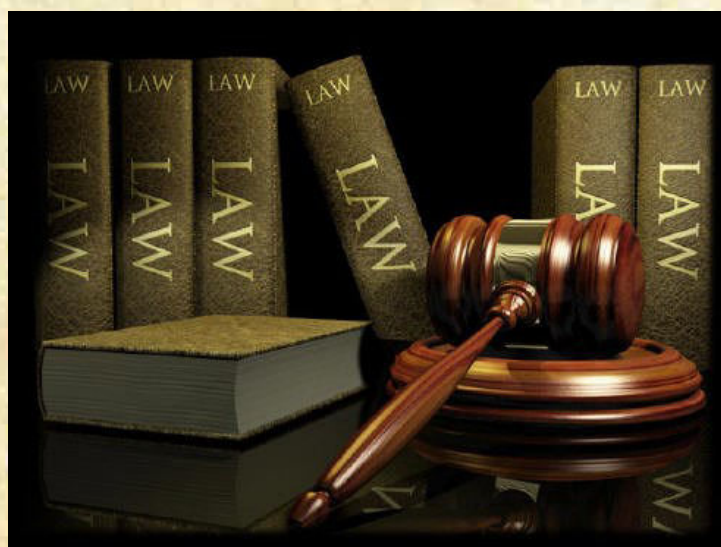
Necunoașterea legii nu te absolvă de răspundere.

deoarece:

Legea este garanția faptului că oamenii vor fi onești unii cu alții.

(Aristotel)

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

INTERVIU CU PERSONALITĂȚI DIN JUSTIȚIE

Interviu cu doamna notar public, Stela Ispas

Notarul public este un funcționar public învestit cu atribuția de a autentifica acte juridice, de a autentifica înscrisuri, de a legaliza semnături, de a elibera copii legalizate sau certificate de moștenitor. Titlul de notar public a reapărut în România la câțiva ani după prăbușirea dictaturii comuniste. În timpul acesteia, notarul era funcționar într-un Notariat de Stat. Din dorința de a afla mai multe informații despre ceea ce reprezintă profesia de notar public și despre ce implică aceasta, am apelat la bunăvoința distinsei doamne notar, Stela Ispas- notar public în Camera Notarilor Publici, Tîrgu-Mureș.

În interviul pe care mi l-a acordat d-na notar a spus :

D-na notar: Vă mulțumesc pentru invitația de a mă adresa vouă, dragi elevi ai Colegiului Economic „Transilvania” și vă felicit pentru inițiativa de a reedita revista:

„Să știi, este dreptul tău!”

Alexandra: -Care au fost factorii ce v-au determinat să vă doriți o carieră în domeniul juridic?

D-na notar: -Făcându-mi o mică introspecție, m-am întors în timp, cu mult timp în urmă, în anii mei de liceu, ani în care am făcut cunoștință cu Filozofia – conceptele de libertate, adevăr, egalitate, dreptate, legalitate, m-au fascinat dintotdeauna.

Treptat aceste concepte s-au transformat în căutări. Căutarea libertății, adevărului și a dreptății face parte din lumea juridică, se leagă indubitabil de respectarea și aplicarea legilor unui stat. Și... iată cum, Filozofia m-a condus spre acest drum, iar primul pas pe care trebuia să-l fac era să dau examen de admitere la Facultatea de Drept, în condițiile în care în acei ani, concurența la Drept era extrem de mare.

Alexandra: -Reprezintă această profesie o tradiție în familia dumneavoastră?

D-na notar: - Pentru că această profesie nu reprezintă o tradiție în familia mea, premisele alegerii ei se află undeva departe, pe băncile Facultății de Drept, printre materiile mele preferate regăsindu-se Dreptul Civil. Notarul public este chemat să aplice legea civilă în fiecare secundă a muncii sale. Este o profesie extrem de utilă pentru societate, iar eu practicând-o, mă străduiesc zi de zi să asist în mod temeinic și responsabil la nașterea raporturilor juridice care presupun decizii cu consecințe importante în viața unui om, cum ar fi: cumpărarea unei case, divorțul, întocmirea unui testament sau participarea la o dezbatere succesorală.

Aceste decizii importante în viața omului- beneficiar al actului notarial- necesită o asistență juridică temeinică și responsabilă din partea notarului public, care este independent, trebuie să fie imparțial, supus răspunderii civile și penale în cazul în care își încalcă obligațiile profesionale.

Pentru mine frumusețea acestei profesii constă tocmai în faptul că notarul nu este doar jurist, relația directă cu beneficiarul actului notarial îl transformă în sfătuitor, confident de încredere al părților, în unele situații chiar mediator în scopul prevenirii eventualelor conflicte, în condițiile în care trebuie să rămână mereu imparțial, să asiste neutru toate părțile, să păstreze confidențialitatea, secretul profesional.

De multe ori clientul care intră în birou îmi spune:

„Am toată încrederea că dvs. (notarul) mă puteți ajuta...”

Această afirmație mă responsabilizează și mai mult să găsim împreună cele mai bune soluții juridice, care să fie conforme cu voința părților și să respecte legea.

Mă bucură faptul că unul din atributele acestei profesii este încrederea pe care cetățeanul- beneficiar al actului notarial- o are în instituția notarului public. Această muncă cu tot ceea ce înseamnă ea corespunde pe deplin valorilor, aptitudinilor, afinităților mele și pot spune că mă identific cu ea. Și iată cum, practicând această profesie prin care se asigură respectul pentru cele mai înalte valori sociale, binele, adevărul, echitatea, legalitatea, am răspuns căutărilor mele filozofice de început, care m-au condus pe acest drum.

Alexandra: -Ce instituție de învățământ superior ați absolvit?

D-na notar: -Am absolvit Facultatea de Drept Economic Administrativ– București.

Alexandra: -Cine a fost mentorul dumneavoastră?

D-na notar: -L-am admirat și l-am considerat mentor pe profesorul meu de Drept civil de la Facultatea de Drept București, dl. prof. Stanciu Cărpenu- sub îndrumarea căruia am realizat lucrarea de licență– după ale cărui cursuri de Drept civil au învățat generații de studenți și chiar și astăzi cursurile și articolele sale din domeniul Dreptului civil constituie o sursă continuă de cunoaștere, inspirație sau clarificare a unor spețe juridice complexe sau controversate.

Alexandra: -Cum decurge o zi din viața dumneavoastră, o zi din viața unui notar?

D-na notar: -O zi din viața unui notar...frumos spus.

Această „zi” a început să curgă pentru mine din anul 1996, iar acum, după atâția ani pot spune că această profesie face parte din viața mea și mă identific cu ea.

O zi din viața de notar se împarte între munca directă cu clienții, beneficiari ai actului notarial, precum și munca „nevăzută”, aceea de concepere și redactare a actelor notariale, care presupune înțelegerea voinței părții, transpunerea acestei voințe într-o formă juridică care să fie conformă cu Legea. Timpul petrecut la birou este unul prestabilit, existând un program cu publicul, conform orarului afișat, căruia îi urmează un timp al muncii nevăzute de către client, respectiv redactarea actelor notariale acompaniată mereu de studierea legii, verificarea, analizarea documentației, completarea registrelor notariale, arhivarea actelor întocmite etc., fiind o muncă în echipă cu întreg personalul biroului notarial.

Munca directă cu clientul presupune discuția personală cu părțile în vederea stabilirii scopului urmărit de acestea, cunoașterea voinței lor, precum și consilierea, explicarea consecințelor juridice, pentru alegerea celor mai bune soluții juridice care să fie conforme cu legea. La momentul semnării efective a actului autentic ne asigurăm că părțile au înțeles conținutul actului și efectele pe care le va genera, că au discernământ, că actul reprezintă voința lor liberă și nealterată.

Partea nevăzută de către client include studierea permanentă a legislației în general, a celei notariale în special.

Consider că pe lângă cunoașterea legislației notariale, trebuie să posedăm cunoștințe din cele mai vaste domenii- științe sociale, domeniul financiar- contabil, drept internațional, cunoștințe de psihologie, în special în legătură cu înțelegerea voinței părților- care este factorul esențial în ceea ce privește nașterea unui act juridic. Aparent, privită din afară o zi din viața notarului nu are nimic spectaculos.

În realitate, savoarea acestei munci este dată de fiecare client care vine cu „lumea lui” unică, în care noi trebuie să pătrundem puțin, lume din care va face parte integrantă actul juridic la a cărui naștere și finalizare am contribuit.

Uneori, actele notariale pe care noi trebuie să le întocmim sunt deosebit de complexe, implică strângerea unei documentații vaste, mult studiu, o amplă documentare, care necesită un volum mare de muncă și implicare, pe care clientul nu are cum să le cuantifice.

De asemenea, sunt situații în care oricât ne-am strădui să consiliem părțile, acestea nu ajung la un consens necesar încheierii actului și atunci fie nu se încheie actul, fie le îndrumăm să-și rezolve conflictele în fața instanțelor judecătorești.

La serviciile noastre notariale apelează și cei mai slabi, defavorizați ca minorii, persoanele vârstnice sau persoanele care nu știu carte, față de care avem obligația legală de ocrotire și de acordare a unei asistențe juridice speciale.

Alexandra: -Cum vă împărțiți timpul între locul de muncă și familie?

D-na notar: -Gândul la carieră și la familie mă îndeamnă să reflectez și să fiu de acord cu marii filozofi ai lumii, în sensul că în esență, în viață, noi toți avem nevoie de iubire și de sens... Am încercat întotdeauna ca timpul care curge pentru mine, să fie încărcat cu mult sens, cu mult folos pentru mine și pentru cei din jurul meu, atât în viața personală cât și în cea profesională. Și asta presupune un echilibru între viața profesională și cea personală.

Pentru realizarea echilibrului dintre timpul personal și cel profesional, împreună cu echipa cu care lucrez, încercăm să eficientizăm cât mai mult timpul petrecut la birou pentru că sunt conștientă că timpul personal este important atât pentru notar cât și pentru angajații biroului notarial.

Munca cu omul nu este una facilă, necesită multă răbdare, iar munca de întocmire și redactare a actului notarial necesită multă atenție și concentrare. Resursele și energia- pentru a putea face față cu plăcere acestei activități- mi le extrag din timpul petrecut cu familia, prietenii precum și din timpul petrecut cu mine-însămi.

Pentru că vorbeam de timpul petrecut cu mine-însămi, printre pasiunile mele se numără lectura și mai nou, în ultimii ani, pictura ca pretext de a mă redescoperi.

Alexandra: -Dacă astăzi ați avea 18 ani, v-ați îndrepta spre același tărâm, cel al științelor juridice ?

D-na notar: -Dacă astăzi aș avea 18 ani cu siguranță aș alege această profesie. Pot spune după atâția ani, parafrazându-l pe Pascal „**Cauți ceea ce ai găsit deja**”, că drumul spre această profesie m-a găsit el pe mine, undeva în sufletul meu m-am pregătit să găsesc afinitatea pentru această profesie, cu mult înainte de a ști că ea există...

Nevoii mele de frumos și echilibru i-am răspuns și prin pasiunea mea pentru pictură, care la rândul ei poate oglindi ideile despre justiție.

Am pictat pentru biroul meu notarial un tablou reprezentând-o pe Zeița Themis, ca o invitație de a medita la ideea de lege, justiție, dreptate, imparțialitate...

Lângă statuie, în prim plan am pictat o carte închisă, cu ultima copertă spre privitor pe care am scris cuvintele „VADE MECUM” (VINO CU MINE - traducere din limba latină), care pot fi interpretate cu dublu înțeles: ca o chemare în lumea juridică și în același timp cu înțelesul de ghid, manual, îndrumător.

Fiecare client care intră la mine în birou vine cu problema sa juridică, iar actul pe care îl încheie reprezintă o lume în sine, la fel ca o carte citită.

Cartea învechită, închisă așezată cu ultima copertă spre privitor, este o metaforă a ideii de lucru terminat, cartea s-a citit până la ultima pagină, persoana a primit întreaga informație de care avea nevoie pentru a-și exprima consimțământul – actul s-a încheiat– cartea s-a închis. Actul va dăinui în timp peste generații, pentru că la nașterea lui a vegheat însăși Themis, Zeița Justiției. Undeva peste toate, plutesc cuvintele adagiului latin folosit în Drept „Pacta sunt servanda”-„Pactele trebuie respectate”, care întregesc tabloul unei profesii în care mă simt Acasă.

Alexandra: -Le puteți da câteva sfaturi tinerilor liceeni, care doresc să urmeze o carieră juridică?

D-na notar: -Sunteți la început de drum, preferințele voastre pentru o anumită meserie/ profesie încep să încolțească acum în anii de liceu, în funcție de pasiunile voastre care vor rodi în timp, de dorințele, aptitudinile voastre și nu în ultimul rând de profilul vostru psihologic, astfel încât meseria/profesia pe care o veți alege să fie pe deplin compatibilă cu ființa voastră, să facă parte armonios din ea.

Despre profesia de notar public s-ar putea spune foarte multe... . În câteva cuvinte, vă pot spune că notarul public îndeplinește o funcție socială importantă, este o profesie liberală, care are ca valori independența și responsabilitatea.

Notarul public îndeplinește un act de autoritate publică. Un bun notar este un consilier imparțial și independent al părților, care respectând legea și secretul profesional veghează la siguranța juridică a cetățenilor, fiind un garant al legalității. De asemenea notarul public contribuie la realizarea justiției preventive, având ca scop evitarea litigiilor.

Dacă doriți să urmați această carieră, trebuie să știți că accesul în această profesie este unul competitiv, în baza unui examen sau concurs de admitere ca notar stagiar, iar după un stagiu de doi ani, notarul stagiar trebuie să promoveze examenul de definitivare.

Criteriul de selecție fiind unul foarte exigent, va trebui să aveți o foarte bună pregătire teoretică și practică.

Dacă sunteți motivați (cred cu tărie că numai atracția materială nu poate constitui o motivație suficientă), dacă credeți în această nobilă profesie, dacă vă place să lucrați cu oamenii, dacă aveți multă răbdare să îi ascultați, să îi consiliați, să le armonizați interesele, dacă sunteți gata să vă asumați marea responsabilitate pe care o implică această profesie, dacă puteți să rămâneți imparțiali și atunci când în fața voastră se prezintă cel mai bun prieten, dacă după încheierea zilei simțiți un val de mulțumire pe care vi-l dă satisfacția lucrului împlinit cu succes, atunci merită efortul de a accede în marea familie a dreptății și sunteți bineveniți pe tărâmul acestei frumoase profesii juridice.

Alexandra: -Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi acorda o parte din prețiosul dumneavoastră timp!

Am fi încântați dacă ne-ați onora cu distinsa dumneavoastră prezență, la lansarea nr. 2 al revistei noastre.

D-na notar: -Cu multă plăcere!

Interviu realizat de : Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

— *Interviu cu doamna avocat, lector univ. dr. Dan Dorina-Maria* —

Justiția este o putere adevărată la care oamenii apelează în speranța de a găsi propriul adevăr. Uneori însă, acest adevăr are gust amar. Dacă fiecare ar căuta adevărul în propria conștiință, justiția ar reprezenta calea spre o lume perfectă.

Dar, în măsură să ne prezinte acest vast domeniu sunt chiar cei care își desfășoară activitatea în interiorul lui. De aceea, am apelat la bunăvoința distinsei doamne, Dan Dorina-Maria, avocat în cadrul Baroului Mureș, cadru didactic-lect. univ. dr. al Facultății de Drept, din cadrul Universității „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu-Mureș, titular al disciplinelor Drept penal- partea generală și Drept procesual penal.

În ciuda faptului că își împarte cu greu timpul între sala de judecată și facultate, doamna avocat a fost de acord să răspundă întrebărilor mele, acceptând totodată ca acest interviu să fie inclus în numărul 2, al revistei:

„Să știi, este dreptul tău!”

Alexandra: Mediul social și familia ne influențează alegerile. Astfel, fiecare absolut de liceu își planifică viitorul în funcție de dorințe, pasiuni sau posibilități.

-Ce v-a determinat să vă doriți o carieră în domeniul juridic ?

D-na avocat:-Am ales domeniul științelor juridice, crezând în ideea de dreptate, individuală și socială. Încă din tinerețe, am fost preocupată de înțelegerea relațiilor interumane, de cele ale individului cu societatea, precum și de instituțiile prin care cea din urmă își impune regulile.

Alexandra: Profesia de avocat este considerată cea mai dificilă dintre profesiile juridice.

-De ce ați ales-o?

D-na avocat: -Am optat târziu pentru profesia de avocat. Am fost o perioadă îndelungată, consilier juridic, putând să ofer consultanță juridică și să reprezint în instanță numai persoane juridice sau instituții, ca angajat al acestora. Spre deosebire de consilierul juridic, avocatul exercită o profesie liberală, putând să ofere aceleași servicii și persoanelor fizice. Mai târziu, printr-un concurs de împrejurări, am ales avocatura. La luarea acestei decizii a contribuit și considerentul că în calitate de avocat poți rezolva, ori ești chemat să rezolvi problemele juridice ale semenilor.

Se spune în popor:

„De avocat și de medic să nu ai nevoie!”

Nu împărtășesc această opinie, ba chiar o consider greșită. Atât de medic, cât și de avocat avem nevoie pentru a preveni unele probleme, în caz contrar, fiind nevoiți să apelăm la aceștia pentru a remedia ce mai este posibil.

Personal, consider că:

„Este mai ușor să previi decât să repara!”

Dar, lipsa de educație în acest sens îi face pe unii oameni să se descurce cu dificultate prin hățișul modificărilor legislative. Ei au nevoie să fie călăuziți de profesioniști ai dreptului. Dar, pentru a înțelege pasul omului, trebuie să știi să-l asculți.

Alexandra:-Reprezintă această profesie o tradiție în familia dumneavoastră?

D-na avocat:-Nu, această profesie nu este o tradiție în familia mea. Nici părinții, nici alți ascendenți nu au exercitat această profesie, însă, fratele meu este și el avocat.

Alexandra:-Ce instituție de învățământ superior ați absolvit?

D-na avocat:-Am urmat timp de 3 ani, cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu-Mureș. La capătul acestor 3 ani, m-am transferat la Facultatea de Drept a Universității din București, unde am susținut și examenul de licență. Am urmat Școala doctorală, din cadrul Facultății de Drept a Universității din București, obținând titlul de doctor în drept, cu teza :

„Răspunderea penală a persoanei juridice în Dreptul penal român”

Alexandra:-Cine a fost mentorul dumneavoastră?

D-na avocat:-Mentorul meu este domnul profesor univ. dr. Constantin Mihalache-coordonatorul tezei mele de doctorat.

Alexandra:-Ce eforturi ați depus pentru a deveni avocat?

D-na avocat:-Cred că pentru a profesa în domeniul științelor juridice, indiferent de profesia aleasă: judecător, procuror, avocat, notar, executor judecătoresc sau consilier juridic, este nevoie de o bună pregătire profesională, care se realizează cu multă, multă muncă și implicit, sacrificii.

Alexandra:-Cum decurge o zi din viața dumneavoastră, o zi din viața unui avocat?

D-na avocat:-Zilele din viața mea diferă una de cealaltă. Uneori, oferi consultanță juridică, la birou sau redactezi acte, alteori mergi în instanță. Există însă și zile în care le faci pe ambele. De regulă, petrec o mare parte din zi la birou. Acolo, primesc clienții și analizăm împreună problemele pe care aceștia le au, apoi redactez cereri de chemare în judecată, întâmpinări, căi de atac, plângeri, contestații, contracte, acte constitutive ale diferitelor societăți sau alte acte de procedură. Urmează asistarea sau reprezentarea clienților în instanță ori în fața instituțiilor/autorităților publice.

Studiez continuu legislația, aflată în permanentă schimbare și practica instanțelor judecătorești, care-mi servesc în argumentarea cererilor și opiniilor juridice. Pentru cursurile cu studenții, mă pregătesc în prealabil, chiar dacă predau aceleași materii de mulți ani.

Cu tot acest program foarte încărcat, cred și fac eforturi să mă conving că avocatura este numai o profesie și nu exclusiv un mod de viață. De aceea, trebuie să găsim un echilibru între profesie și viața privată.

Alexandra: Cuvintele dumneavoastră anticipează următoarea mea întrebare.

-Cum vă împărțiți timpul între locul de muncă și familie ?

D-na avocat:-Trebuie să găsim un echilibru între cele două planuri ale vieții. Nu mi-am dorit niciodată să devin un avocat renumit, de talie foarte mare, însă mi-am dorit să-mi găsesc echilibrul, să-mi păstrez vie dorința de perfecționare profesională, dar să-mi rămână timp și pentru familie și pentru mine.

Alexandra:-Dacă astăzi ați avea 18 ani, v-ați îndrepta spre același țărâm, cel al științelor juridice ?

D-na avocat:-Cred că da. Avocatura este o profesie vie, în fiecare zi apărând probleme noi, oameni noi, cu care trebuie să interacționezi. Această profesie îmi oferă satisfacții. Obținerea unei soluții convenabile în cauze de care atârână libertatea sau averea unei persoane îți umple sufletul de bucurie. Există însă și o parte neplăcută, atunci când soluția cauzei nu este favorabilă clientului tău, deși știi că acesta are dreptate.

Avocatura reprezintă un domeniu care păstrează mereu câte o necunoscută, în care mereu îți dorești să progresezi, să fii mai bun.

Alexandra:-Ce îi sfătuieți pe tinerii liceeni care doresc să urmeze o carieră juridică?

D-na avocat:-Facultatea de Drept nu este ușoară, dar atunci când îți dorești cu adevărat, totul devine posibil. Atunci când constăți că este un domeniu în care reușești prin muncă și că totul depinde numai de tine, te mobilizezi. Iar dacă această mobilizare se suprapune cu un imbold lăuntric de a realiza ceva semnificativ pentru propria-ți persoană și pentru semenii, rețeta reușitei este completă.

Vă sfătuiesc, dragii tineri, să aveți încredere în voi, să fiți conștiincioși, serioși și dispuși să munciți!

Începuturile profesiei sunt dificile, dar dacă există pasiune, îi poți cunoaște frumusețea. Nu îmbrățișați această profesie pentru că așa doresc părinții sau pentru că ați auzit că puteți câștiga mulți bani!

Alexandra:-Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi acorda o parte din prețiosul dumneavoastră timp. Am fi încântați dacă ne-ați onora cu distinsa dumneavoastră prezență, la lansarea nr. 2 al revistei noastre.

D-na avocat:-Cu plăcere!

Interviu realizat de: Pîrvu Alexandra Elena
Clasa a X-a B

COMUNICAREA ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI

Comunicarea este o componentă fundamentală a relațiilor interumane.

Definirea termenului *comunicare* este strâns legată de scopul acesteia: comunicare = a cunoaște ceva despre cineva

„Comunicarea înseamnă putere. Cei care îi stăpânesc modul de utilizare pot schimba modul în care percep lumea și modul în care sunt ei-înșiși percepuți de lume.” (Anthony Robbins)

Comunicăm mereu în orice împrejurare, dar de fiecare dată o facem cu scopul de a obține ceva, de a ne afirma ori pentru a ne impune punctul de vedere.

Comunicarea reprezintă elementul fundamental al existenței umane.

„Schimbul de informații, de idei, intercopenhensiunea sunt pentru societate tot așa de importante ca și respirația pentru organism. A trăi în societate înseamnă a comunica.” (Voyenne Bernard)

Lipsa comunicării conduce la izolare, dând naștere sentimentului de teamă față de semenii și uneori chiar de ură.

„Oamenii se urăsc pentru că se tem, se tem pentru că nu se cunosc și nu se cunosc pentru că nu comunică.”

(Martin Luther King)

Cuvântul *comunicare* provine din latinescul *communis/ communicatio*- a pune în comun, a fi în relație.

Din secolul al XVI-lea, odată cu dezvoltarea poștei, termenului de comunicare i se adaugă și înțelesul *de a transmite*.

Definim astfel comunicarea ca un proces de transmitere a informațiilor, ideilor, de exprimare a sentimentelor, de la o persoană la alta sau către un grup social.

Pentru a se realiza procesul de comunicare este nevoie de *un emițător*- persoana care transmite mesajul; *un receptor*- persoana care recepționează mesajul, *un canal de comunicare* și *un cod de comunicare*. Canalul reprezintă mijlocul fizic de transmitere a mesajului, drumul ipotetic al mesajului.

Pentru ca procesul comunicării să se desfășoare, cele două părți trebuie să utilizeze același cod (limbaj). Cuvântul este un cod. Nu există un instrument mai bun decât cuvântul care să îl ajute pe individ să-și atingă scopurile. Între mesajul transmis și cod există însă, o discrepanță. Mesajul se caracterizează prin coerență și cursivitate, fiind determinat de loc, timp precum și starea psihică a emițătorului, în timp ce codul este fix, redus la un număr mic de semne.

În funcție de natura semnelor utilizate pentru transmiterea mesajelor, comunicarea umană se împarte în **comunicare verbală** și **comunicare nonverbală**.

Comunicarea verbală se realizează prin cuvinte, este specific umană și are două forme: *orală* și *scrisă*. Aceasta transmite conținuturi extrem de complexe.

Avantajele comunicării verbale constau în modul de realizare al acesteia, având atât formă orală cât și scrisă, în faptul că pune în evidență capacitatea de gândire cât și creativitatea emițătorului, în faptul că utilizează canalul auditiv și/ sau pe cel vizual și are un început și un sfârșit clar delimitate de cuvintele folosite dar nu în ultimul rând în acela că este economică, adică admite prescurtări. Comunicarea verbală prezintă și unele dezavantaje, precum faptul că este lipsită de expresivitate dacă nu apelează la mijloace nonverbale, transmite mai greu o stare afectivă, deoarece cuvintele nu sunt întotdeauna suficiente, iar viteza de transmitere și receptare a mesajului este mică.

- Așadar, fii atent!
- Exprimă-ți clar ideile!
- Ai grijă ce cuvinte folosești, pentru că ele trebuie să-ți exprime exact gândurile!
- Încearcă să te pui în locul celui alt!
- Fii tu-însuși!
- Privește-l în ochi pe cel cu care vorbești!
- Volumul vocii, dicția, accentul să fie adecvate discuției!
- Nu vorbi repede, folosește pauza înaintea unui cuvânt important!

Comunicarea nonverbală reprezintă totalitatea mesajelor care nu sunt exprimate prin cuvinte și care pot fi decodificate creând înțelesuri. Aceste semnale completează sau accentuează mesajul transmis prin cuvinte. Comunicarea nonverbală se manifestă la om, înaintea celei verbale, bazându-se pe elemente înnăscute, precum diverse comportamente expresive primare dar și pe învățarea imitativă.

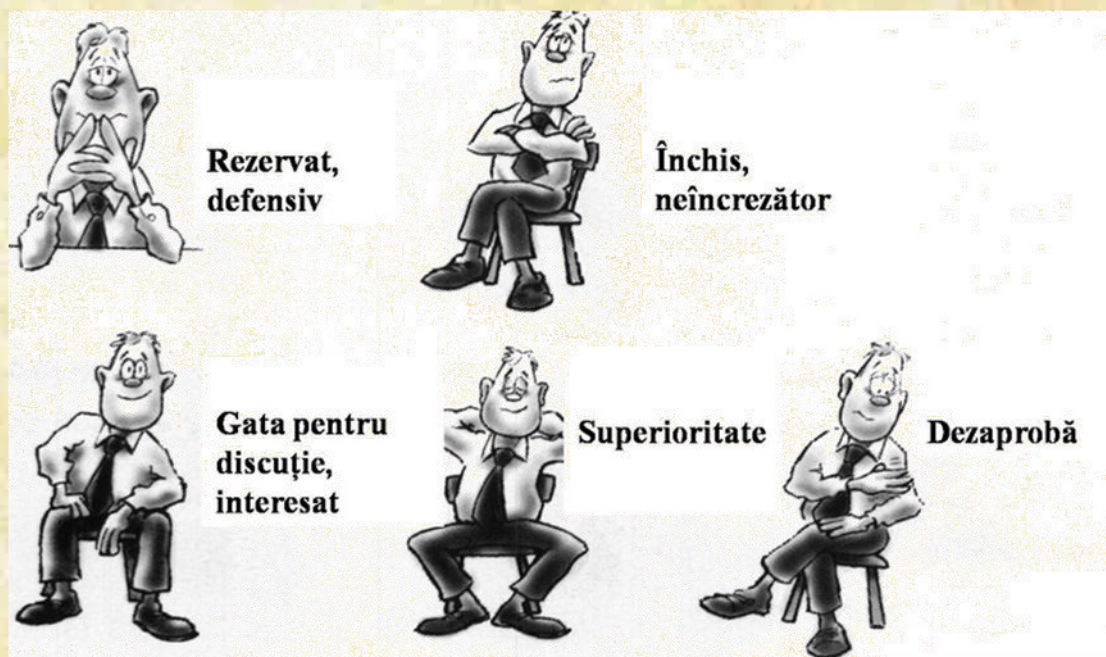
Cuvintele pot fi manipulate, în timp ce gesturile sunt mai greu de controlat.

Comunicarea nonverbală poate fi intenționată sau neintenționată.

Asemenea comunicării verbale, comunicarea nonverbală prezintă avantaje, precum: expresivitatea- intonația și înălțimea vocii pot sugera mesaje diferite ale aceluiași cuvânt:

„ Există 1000 de feluri de a spune da și 100 de feluri de a spune nu.”

(G. Bernard)

Gesturile și mimica facilitează comunicarea, căci fără componentele extraverbale nu există comunicare eficientă.

Dezavantajele comunicării nonverbale sunt: excesul de gesturi, care duce la alterarea mesajului, reacția fiind una de respingere a mesajului transmis; aceasta fiind eficientă numai alături de comunicarea verbală.

Așadar, cele două forme ale comunicării sunt importante, condiționându-se reciproc.

Atenție!

Contează ce spui, dar și cum spui!

Redactor:: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

ISTORIC AL COMUNICĂRII SCRISE

Dacă comunicarea orală este considerată cel mai scump și mai imperfect mijloc descoperit pentru exprimarea gândurilor, comunicarea scrisă este o formă a artei.

Comunicarea scrisă reprezintă o modalitate eficientă prin care oamenii își exprimă gândurile și sentimentele, fiind cel mai important mod de a comunica.

Pe actul de naștere al acestui tip de comunicare stă scris anul 1521, luna iunie, ziua 29 sau 30.

Este vorba despre Scrisoarea lui Neacșu Lupu de la Câmpulung, către judele Brașovului, Hans Benkner. Această scrisoare este cel mai vechi document păstrat, scris în limba română. Ea se referă la mișcările militare ale turcilor la Dunăre și trece -rea lui Mohammed-Beg în Țara Românească.

Comunicarea scrisă (scrisoarea) a constituit o punte de legătură și mai târziu, între soldații plecați pe front și familiile acestora. Aceasta se poate realiza și în versuri, iar mesajul transmis- prin intermediul ei- este uneori îmbucurător, alteori trist.

Măicuță dragă, cartea mea.
Găsească-mi-te-n pace!
Pe-aici e vânt și vreme grea,
Și-Anton al Anei zace ...

(G. Coșbuc- O scrisoare de la Muselim-Selo)

Lângă cortu-i, unul dintre fiii falnicului domn
Sta zâmbind de-o amintire,
pe genunchi scriind o carte,
S-o trimiță dragei sale
de la Argeș mai departe
„ De din vale de Rovine
Grăim, Doamnă, către Tine,
Nu din gură, ci din carte,
Că ne ești așa departe. ... ”

(M. Eminescu- Scrisoarea III)

În societatea contemporană, acest tip de comunicare s-a dezvoltat odată cu apariția mijloacelor moderne de comunicare, precum: telefonul mobil și calculatorul.

Mesajul scris se realizează respectând anumite reguli. Acesta trebuie să fie bine gândit, ușor de citit și de înțeles. Este de asemenea foarte important ca acesta să fie corect scris. Pentru a comunica în scris este necesară o perioadă mai lungă de timp, iar feedback-ul nu este instantaneu (ca în cazul comunicării orale).

Informația persistentă circulă între emițător și receptor prin canale specifice, sub formă de date, imagini, Aspectul acesteia trebuie să fie plăcut, vocabularul utilizat, îngrijit. Este necesară folosirea formelor de politețe și recitirea mesajului înainte de a-l expedia.

Așadar, comunicați în scris, dar respectați destinatarul, scrieți: corect, concret, citeț și clar.

Respectând destinatarul, vă respectați pe voi-înșivă.

Redactor:: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

COMUNICAREA SCRISĂ

Limbajul scris constituie una dintre cele mai importante și mai revoluționare cuceriri dobândite de oameni, în procesul muncii și în condițiile conviețuirii în societate. Acesta joacă un rol deosebit în păstrarea și răspândirea științei și a culturii, în precizarea și realizarea diferitelor raporturi sociale. Comunicarea nu a rămas la stadiul unei simple știri sau vești între oameni. S-a dezvoltat continuu pe măsura dezvoltării relațiilor dintre oameni și pe măsura dezvoltării societăților, lumii și a vieții de zi cu zi.

Comunicarea a devenit în prezent, o componentă majoră a tuturor domeniilor de cunoaștere și implicit, a domeniului tehnic, aceasta datorită creșterii considerabile a rolului informației în societatea contemporană. Comunicarea scrisă poate fi definită ca fiind o scrisoare, conținutul unei scrisori, schimb de scrisori între două sau mai multe persoane, raport sau legătura între fapte, lucruri, fenomene și situații. Este procedeul de comunicare între oameni prin scrisori, înștiințări sau comunicări scrise. Prin comunicare scrisă se înțelege totalitatea mesajelor scrise care intervin în activitatea unei persoane juridice cu privire la relațiile și interesele ei.

Comunicarea scrisă, alături de cea verbală reprezintă o componentă a comunicării umane. Caracteristicile mesajului sunt faptul că are anumite restricții de utilizare, trebuie să fie conceput explicit, implică un control exigent privind informațiile, faptele și argumentele folosite, poate fi exprimat sub diferite forme. Un indicator care caracterizează comunicarea este lizibilitatea. Pentru persoanele fizice, comunicarea scrisă constituie o activitate ocazională. Pentru organele de stat, pentru instituții ori întreprinderi și celelalte organizații, comunicarea constituie o activitate continuă, o metodă de lucru, o modalitate de rezolvare a multor probleme. Pentru a integra această ramură a comunicării într-un mod mai inedit la activitatea la clasă, noi, colectivul clasei a X-a B în cadrul unei ore de Comunicare profesională, am organizat un mic concurs. Acesta presupunea realizarea unei felicitări de Crăciun, având atașat un mesaj scris, formulat întocmai cum am învățat. Cele mai reușite felicitări au fost afișate în sala de clasă, iar cei care le-au confecționat au fost răsplătiți la rândul lor cu o notă de zece.

Așadar, comunicarea scrisă poate deveni distractivă în cadrul unor activități școlare, dar este în același timp foarte importantă în domeniul tehnic și nu numai.

Roman Maria-Mădălina
Clasa a X-a B

CONFLICTUL. METODE DE REZOLVARE A CONFLICTELOR.

Oamenii se schimbă asemenea anotimpurilor, uneori sunt calzi ca soarele verii, alteori reci ca ploile târzii de toamnă. Ei uită ce înseamnă să-ți iubești aproapele și își lasă sufletul pradă invidiei. Astfel iau naștere conflictele.

Conflictul este o parte naturală a vieții. Acesta reprezintă o luptă între valori, puteri și resurse, având drept scop neutralizarea sau eliminarea rivalilor.

Etimologic acesta înseamnă dezacord, înfruntare sau lovire reciprocă.

Conflictul se poate soluționa prin următoarele metode: **conciliere, mediere sau arbitraj.**

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
Clasa a X-a B

Concilierea

Motto:

„La fel cum ura nu dispare niciodată prin ură, nici o distensiune nu se termină prin ceartă ci prin tact, diplomatie, conciliere, o dorință plină de înțelegere și față de punctul de vedere al celuilalt.”

(Dale Carnegie)

Cât de frumoasă ar fi viața noastră fără neînțelegeri sau fără dispute!

Concilierea se desfășoară în condițiile Regulilor de conciliere facultativă, puse la dispoziția celor interesați de Camera de Comerț și Industrie a României și care au fost aprobate de Colegiul Curții de Arbitraj prin Decizia nr.3 din 10 septembrie 1999.

O aplicație a ideii de conciliere directă între părți în cazul litigiilor în materie comercială este cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, (art. 7201 alin. 1 C.pr.civ), cu modificările și completările ulterioare.

Concilierea prealabilă poate fi, totodată, o componentă a procedurii arbitrale în cazul arbitrajului privat, voluntar, guvernat de normele din Codul de procedură civilă (art.341 alin.2 C.pr.civ face referire la procedura unei eventuale concilieri prealabile). În primul rând, ca o metodă de soluționare a conflictelor în materie comercială, părțile pot utiliza concilierea sau negocierea, procedură în cadrul căreia părțile pot ajunge la un acord, fără intervenția unei terțe persoane.

Concilierea efectivă se bazează în primul rând pe evidențierea intereselor comune și asigurarea unei distribuții cât mai corecte a acestora între părți.

Concilierea presupune în primul rând abilitatea părților de a comunica și de a lua de-cizii în vederea ajungerii la puncte comune și luarea unor decizii comune care să conducă la soluționarea conflictului și deci la depășirea fazei în care interesele părți-lor sunt divergente. În general în cadrul concilierii, părțile sunt asistate de către specialiști, consultanți propriu-ziși sau de către avocați, care sunt în cele mai multe ca-zuri cei care stabilesc de comun acord regulile concilierii și mai mult, au un rol im-portant în atingerea obiectivului concilierii și anume acela de a relansa relațiile între părți.

Concilierea prealabilă nu este o cerință de admisibilitate a cererii de arbitraj în cadrul procedurilor organizate în România, atât cele instituționalizate cât și în cazul arbitrajului ad-hoc, dar aceasta nu înseamnă că părțile nu pot avea acces la această formă de soluționare a conflictelor înainte de introducerea unei cereri de arbitraj.

Concilierea poate avea loc atât ca o consecință a prevederilor clauzelor contractuale cât și ca urmare a dorinței exprimate de părți în acest sens. Concilierea nu are reguli de desfășurare, acestea fiind stabilite de către părți, iar în ceea ce privește consecințele acestora, acestea nu pot fi executate silit de către instanțele de drept comun, ci numai de bună voie.

Ca o recunoaștere a importanței discuțiilor și negocierilor între părți în faza prejudiciară și ca posibilă cale de reducere a numărului litigiilor existente în fața instanțelor de drept comun, prin ultimele modificări ale Codului de procedură civilă român, legiuitorul a introdus obligativitatea concilierii prealabile în materie comercială ca o condiție pentru admisibilitatea oricărei cereri de chemare în judecată în această materie.

Bendea Cristian
Clasa a X-a A

Medierea

Motto:

„ Pacea nu înseamnă absența conflictului, ci reprezintă capacitatea de a gestiona conflictul prin mijloace pașnice.”

(Ronald Reagan)

Un conflict poate fi stins și printr-o acțiune de mediere.

Termenul de mediere provine din limba franceză de la *médiation* și semnifică intervenția unei persoane oficiale(mediator), pentru rezolvarea pașnică a conflictelor.

În România, medierea este reglementată prin Legea nr.192/2006, articolul 1, alin. (1) și (2). Această lege este cunoscută datorită caracterului obligatoriu al participării părților aflate în litigiu, la o informare. Disputele pot fi soluționate și în afara procedurilor obligatorii prevăzute de lege, prin dialog direct între părțile aflate în conflict.

Punctul de plecare al medierii îl reprezintă numirea mediatorului.

Mediatorul este o persoană acreditată conform legii și avizată de Consiliul de mediere. Acest consiliu are nouă membri titulari și trei membri supleanți, având sediul în capitală.

Mediatorul are obligația de a da explicații părților cu privire la activitatea de mediere, pentru ca acestea să înțeleagă : scopul, limitele și efectele medierii.

Mediatorul trebuie să dea dovadă de profesionalism, respectând etica și deontologia profesională, să aibă o poziție neutră, asigurând un permanent echilibru între părți(cf. art. 3, alin.(2)). El poate întrerupe medierea și își poate îndruma clienții să își întărească poziția, pentru a ajunge la o înțelegere amiabilă.

În procesul de mediere, ce are loc de obicei la sediul mediatorului, părțile pot fi asistate de avocați. Acestea(părțile) trebuie să convingă mediatorul de veridicitatea celor susținute și să fie dispuse la o soluționare amiabilă a conflictului.

Rezultatul medierii se consemnează într-un proces verbal.

Acordurile de mediere se legalizează printr-un act notarial sau printr-o hotărâre judecătorească, acestea având putere de titlu executoriu. Onorariul mediatorului este suportat de către părți.

Medierea prezintă avantaje, precum: durată scurtă(câteva ore), costuri scăzute, părțile nu se expun ședințelor publice, confidențialitate, soluțiile sunt elaborate de către părți.

Dintre dezavantaje, amintim: lipsa de încredere în acțiunea de mediere și/ sau în mediator, lipsa experienței mediatorului sau a unui caracter potrivit pentru aceasta profesie.

Așadar, medierea este o soluție sustenabilă, durabilă și mulțumitoare pentru stingerea conflictelor. În urma ei, nu există învinși și învingători, există numai parteneri.

Arbitrajul

Motto:

“Viața este un joc cu multe reguli, dar fără nici un arbitru.”

Soluționarea litigiilor pe calea arbitrajului este un subiect de actualitate în dreptul românesc. Atunci când părțile eșuează în găsirea unei soluții pentru stingerea conflictului dintre ele, acestea apelează la un arbitru. Arbitru poate fi numai o persoană autorizată.

Arbitrajul reprezintă judecarea unui diferend de către o persoană autorizată (arbitru), acceptată de ambele părți împlicate.

Termenul de arbitraj vine din limba franceză de la substantivul- *arbitrage*. În România, arbitrajul este reglementat de codul de procedură civilă și are caracter voluntar.

Părțile care apelează la arbitraj acceptă să se supună hotărârii arbitrului. Acesta, asemenea unui judecător are puterea de a judeca motivul disputei dintre părți, de a administra probe și de a da o soluție obligatorie pentru ambele părți. Chiar dacă este ales prin acordul părților, arbitrul nu acționează în numele uneia dintre ele. În funcție de probele administrate în proces, soluția arbitrului poate fi de condamnare a ambelor părți sau numai a uneia dintre ele sau de eliberare de răspundere a părților. Dacă arbitrul constată că pretențiile părților corespund cu cele avute în vedere de norma de drept aplicabilă, va decide că pretenția formulată este întemeiată și va tranșa litigiul ca atare.

Hotărârea arbitrului, investită cu formula executorie poate fi atacată cu contestație în anulare.

Arbitrajul prezintă următoarele avantaje: minimalizarea costurilor și a timpului părților, capacitatea de a concepe rapid acordul de arbitraj, rapiditatea obținerii sentințelor arbitrale și o mai bună apreciere a poziției fiecărei părți în conflict, precum și creșterea încrederii în tribunalul arbitrar. Ca dezavantaj ar fi de menționat posibilitatea părăsirii unuia dintre clienți.

Percep arbitrajul ca pe o ultimă speranță a unui om disperat, care se consideră înnedreptățit. Îi voi stecura în suflet un strop de poezie, care să-i readucă zâmbetul pe buze: „ ***În această lume strâmbă, / Ce înlănțuie dreptatea, / Apelăm la arbitraj, Cu speranțe infinite./ Arbitrul este corect,/ Ascultă și cântărește/Și decide urmând zicala:/ Unde-i lege, nu-i tocmeală***”

(creație proprie)

COMERCIANȚII

Comerțul reprezintă una dintre cele mai importante laturi ale economiei moderne, fiind elementul principal al economiei de piață. Acesta are importanță strategică pentru dezvoltarea echilibrată a sistemului economic cât și a celui social al unei țări. Comerțul este totodată cea mai veche îndeletnicire a omului și a apărut în momentul în care oamenii au început să comunice între ei.

Persoana fizică sau juridică care realizează activitatea de circulație sau distribuție a mărfurilor se numea negustor. Astăzi, această persoană poartă denumirea de agent/operator economic sau întreprinzător. Conform **Legii nr. 326/2004**, art.2, comerciantul este o persoană fizică/juridică autorizată, care în mod individual sau în asocieră cu altă persoană fizică/juridică autorizată organizează o societate comercială în vederea desfășurării unor acte de comerț.

Comerciantul este cel mai de seamă actor al vieții economice și juridice.

(I. L. Georgescu)

Calitatea de comerciant presupune un anumit regim juridic. Acesta are obligații profesionale. În vederea începerii activității, în conformitate cu **Legea nr. 26/ 1990**, comerciantul sau profesionistul este obligat să ceară înmatricularea în Registrul comerțului, iar la încetarea activității, trebuie să solicite radierea din acest registru.

Comercianții au dreptul să posede o singură autorizație și pot desfășura numai activitățile prevăzute în aceasta.

Conform art. nr.7 din **Codul comerciantului**, distingem: comercianți individuali- persoane fizice comerciante și comercianți colectivi- societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste, societăți/companii naționale sau asociații familiale înființate conform **Legii nr. 300/2004**.

O altă obligație a profesionistului, conform **Legii contabilității nr. 82/1991**, este să țină evidența activității comerciale, prin Registrele comerciale și de contabilitate.

Principalul instrument juridic cu ajutorul căruia se realizează comerțul este contractul comercial. Acesta reprezintă acordul de voință între părțile participante la actul comercial.

Contractul comercial reprezintă sursa cea mai importantă de obligații comerciale, dar nu singura.

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

CONTRACTUL DE MUNCĂ AL MINORULUI

Pentru a-și obține cele necesare traiului zilnic, oamenii au nevoie de un venit pe care îl obțin prin muncă. De regulă, pentru a fi angajat în muncă doritorul trebuie să aibă o anumită calificare profesională, anumite studii minime: diplomă de bacalaureat, de licență, competențe lingvistice, digitale etc. În ceea ce îi privește pe minori, legea spune că nici un copil nu poate fi constrâns la muncă.

Copiii peste 15 ani au dreptul să muncească ca salariați numai cu acordul părinților și în domenii care nu le afectează sănătatea și dezvoltarea. După împlinirea vârstei de 16 ani, acest acord nu mai este obligatoriu, ceea ce înseamnă că minorii pot încheia singuri un contract de muncă cu un angajator. Este necesar să se respecte câteva reguli: minorul nu poate munci în locuri vătămătoare sau periculoase; timpul de lucru este de maximum 6 ore pe zi și 30 ore pe săptămână; nu poate presta muncă suplimentară sau pe timpul nopții; concediul trebuie să fie de minimum 23 de zile lucrătoare.

Contractul de muncă este un document foarte important care prevede drepturile și obligațiile angajatului pentru activitatea desfășurată: numărul de ore muncite, domeniul, salariul, perioada de concediu, etc.

În baza contractului de muncă se reține un impozit care se virează la bugetul de stat și veți beneficia de card de sănătate, iar în viitor- de pensie care se acordă în funcție de cuantumul și perioada de contribuție la un fond special. Contractul se înregistrează la Inspectoratul Teritorial de Muncă din localitatea reședință de județ.

Dacă muncește cineva fără a avea acest contract și fără a semna un stat de plată, activitatea este ilegală –muncă „**la negru**”– și angajatorul va fi sancționat cu amendă de către inspectorii.

Voluntariatul este privit ca o activitate de implicare activă în comunitate. Nu orice muncă se răsplătește cu o sumă de bani. Unele activități se desfășoară în mod voluntar, potrivit unei legi în acest domeniu. Există dreptul de a face voluntariat la instituții publice sau la asociații ori fundații, în domenii precum: artă, cultură, sport, educație, protecția mediului sau drepturile omului. Între voluntar și organizația gazdă se încheie întotdeauna un contract scris.

La sfârșitul perioadei puteți obține un certificat, iar perioada se consideră experiență profesională sau în specialitate, în funcție de tipul activității, dacă aceasta este realizată în domeniul studiilor absolvite.

Prof. drd. jr. Răuță-Roșca Delia-Maria

COMPETIȚIA

Competiția reprezintă un concept întâlnit zilnic, pretutindeni.

-Dar știți ce efect important are aceasta în lumea în care trăim?

Fie ea cu sine (cea mai importantă), între persoane sau organizații, competiția este forța ce modelează schimbarea în societatea modernă.

Pe de o parte, pe plan general, duce la performanțe crescute în întreaga lume, fiecare persoană încercând să fie cea mai bună și prin urmare investind mai multă forță în ceea ce face.

Competiția este un instinct de bază al umanității, ceea ce ne-a condus spre poziția de specie dominantă în ecosistemul lumii.

Pe plan economic, competiția apare atât în cadrul unei societăți, cât și între firme. În ambele cazuri, beneficiarul este consumatorul.

În cadrul firmei, încercarea de a-ți întrece colegii de muncă te va duce garantat pe drumul spre promovare, deoarece depui mai mult efort și... prin urmare, lucrezi mai eficient și obții produse de calitate superioară.

Între firme, competiția este singura forță ce ține piața departe de stagnare, atât tehnologică cât și creativă.

Fără ea, nu am putea să ne bucurăm de miracolele tehnologiei moderne, incluzând aici atât obiectele utilizate de majoritatea oamenilor, precum: calculatorul, smartphone-ul, televizorul cât și medicina contemporană, fără de care o mare parte a lumii nu ar mai fi în viață.

Pe de altă parte însă, competiția exagerată poate da naștere la conflicte, atât între persoane, cât și între țări. Competiția, într-o formă sau alta a reprezentat unul dintre principalii factori ce au cauzat războaiele.

Între firme, competiția excesivă se manifestă prin spionaj industrial, mijloace dubioase de producție, chiar sclavie și obligarea copiilor la muncă (în cazuri extreme), în încercarea de a micșora costurile de producție.

Așadar, competiția este benefică în general, dar asemenea tuturor lucrurilor din viața omului, trebuie folosită cu moderație

Orban Alex
Clasa a X-a B

SĂ NE CUNOAȘTEM DREPTURILE ȘI ... OBLIGAȚIILE

Motto:

„Nu-ți depăși niciodată drepturile și ele vor deveni curând nelimitate.”

(Jean Jacques Rousseau)

Drepturile fundamentale și obligațiile cetățenilor români sunt stabilite prin articolul nr. 22, din Constituția României.

După părerea mea, fiecare cetățean ar trebui să cunoască drepturile și obligațiile ce îi revin în societatea în care trăiește. Cunosându-le, omul își poate exprima opiniile pe baza unor certitudini și cu argumente relevante, care pot convinge și/ sau schimba o anumită situație.

Totodată, un om informat acționează rațional în orice împrejurare, reducând substanțial riscul de a fi înșelat.

Prin intermediul modulului „**Contracte economice**”, noi, elevii descoperim și ne însușim o parte a acestor drepturi și obligații. Învățăm care sunt aspectele pe care este necesar să le urmărim înainte de a întocmi sau a semna un contract, care poate să ne influențeze viața, aflăm cum ne putem înființa o societate comercială și... nu în ultimul rând, cunoaștem toți pașii pe care trebuie să îi urmărim în susținerea acestei activități, într-un mod legal.

Procedând în spiritul legii, îndepărtăm suspiciunile și temerile. Facem cunoștință cu anumite legi și ne obișnuim să le respectăm. Respectarea legii ne aduce liniște, cea de care omul contemporan are atâta nevoie.

În concluzie, subiectele pe care le dezbatem la activitățile din cadrul modului „**Contracte economice**” ne sunt utile în viață, prin faptul că descifrăm sensurile unor termeni juridici, pe care îi putem folosi în susținerea ideilor noastre și devenim mai atenți la maniera în care acționăm, în orice situație.

Vultur Adriana Raluca
Clasa a XI-a A

DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ

IMPORANȚA CONTRACTELOR ECONOMICE

Contractul este principalul izvor de obligații civile și comerciale. Contractul a apărut ca o necesitate într-un anumit stadiu de dezvoltare a societății, spre a înlocui formele arhaice și greoaie de schimb din colectivitățile primitive.

Producția simplă de mărfuri și banii au impus apariția contractelor.

Prin contract se înfăptuiesc cele două componente ale vieții economice: producția și circulația mărfurilor prin intermediul banilor.

Prin urmare, contractul este cel mai important și eficient act juridic pentru desfășurarea activității economico-sociale, indispensabile omului și colectivității, atât în practica civilă cât și în cea comercială.

Contractul este un acord între două sau mai multe persoane fizice sau juridice stabilit cu scopul de a crea, modifica sau stinge un raport juridic.

În Codul Civil Român, ca și în vorbirea curentă, termenii de contract și convenție sunt folosiți ca sinonime.

Acordul de voință este elementul esențial al contractului, prin aceasta înțelegându-se întâlnirea concordată a două sau mai multe voințe individuale. Intenția părților care contractează este de a crea un act care să producă efecte juridice.

Termenul de *contract* provine din latinescul **contrahere** care înseamnă,, a atrage împreună.”

În dreptul francez termenul de contract a fost folosit inițial pentru a desemna acordul de voință numai în următoarele forme: verbală, scrisă, remiterea contractului.

În dreptul englez contractul este prezentat ca afacere și rareori ca acord de voință.

Mureșan Ileana-Sabina
Clasa a XI-a A

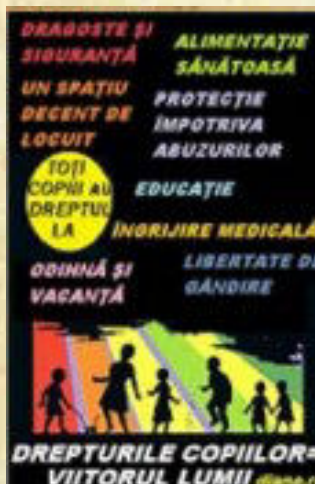
PREZENTAREA ACTELOR CONSTITUTIVE

Romonți Flavius
clasa a XI-a A

COPILĂRIE, TINEREȚE, DREPTURI

Copilul este cel mai pur suflet de pe pământ și în ființa lui se află soarta viitorului. De aceea, trebuie să-l îngrijim și să-l protejăm.

Drepturile copiilor au fost recunoscute după primul război mondial, prin adoptarea **Declarației de la Geneva**, în 1924 și au fost subliniate din nou în 1959, prin:

Declarația drepturilor copiilor a ONU

Pe 20 noiembrie 1989, odată cu adoptarea de către ONU a **Convenției internaționale a drepturilor copiilor**, acestea au fost acceptate în întreaga lume.

Drepturile copiilor țin cont de necesitatea dezvoltării acestora. Copiii au astfel dreptul de a trăi și a se dezvolta corespunzător atât fizic, cât și psihic, au dreptul la o alimentație potrivită vârstei, la o îngrijire indispensabilă și nu în ultimul rând la educație, indiferent de familia în mijlocul căreia se află: naturală sau adoptivă.

Drepturile copilului, extrase din Convenția internațională a drepturilor copilului:

- * Copilul are dreptul la stabilirea și păstrarea identității sale;
- * Copilul are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu părinții, rudele, precum și cu alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament ;
- * Copilul are dreptul de a primi o educație care să îi permită dezvoltarea, în condiții nediscriminatorii, a aptitudinilor și personalității sale ;
- * Copilul are dreptul de a se bucura de cea mai bună stare de sănătate pe care o poate atinge și de a beneficia de serviciile medicale și de recuperare necesare pentru asigurarea realizării efective a acestui drept ;
- * Copilul are dreptul de a fi protejat împotriva exploatării și nu poate fi constrâns la o muncă ce comportă un risc potențial sau care este susceptibilă să îi compromită educația ori să îi dăuneze sănătății sau dezvoltării sale fizice, mentale, spirituale, morale ori sociale ;
- * Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială ;

* Copilul are dreptul de a beneficia de asistență socială și de asigurări sociale, în funcție de resursele și de situația în care se află acesta și persoanele în întreținerea cărora se găsește ;

* Copilul are dreptul de a fi protejat împotriva folosirii stupefiantelor, așa cum sunt acestea definite de tratatele internaționale în materie ;

* Copilul cu handicap are dreptul la îngrijire specială, adaptată nevoilor ;

* Copilul are dreptul la protejarea imaginii sale publice și a vieții sale intime, private și familiale ;

* Copilul are dreptul la libertate de exprimare ;

* Copilul capabil de discernământ are dreptul de a-și exprima liber opinia asupra oricărei probleme care îl privește;

* În orice procedură judiciară sau administrativă care îl privește, copilul are dreptul de a fi ascultat. Copilul are dreptul la libertate de gândire, de conștiință și religie ;
Potrivit Art. 491 al Codului Civil al României;

* Copilul are dreptul la respectarea personalității și individualității sale și nu poate fi supus pedepselor fizice sau altor tratamente umilitoare ori degradante;

* Copilul are dreptul la odihnă și vacanță;

* Copilul are dreptul de a fi protejat împotriva oricăror forme de violență, neglijență, abuz sau rele tratamente;

Așadar, să nu distrugem suflete nevinovate numai pentru a ne împlini ambițiile.

Copiii au și ei drepturile lor.

Să le respectăm, căci copiii sunt comoara noastră.

COPILĂRIE FERICITĂ

Ce frumos e-acest cuvânt!
Și cât de tare strălucește,
Pe cerul vieții mele.

Ce bine e să fii copil!
Să n-ai probleme și nici griji,
Să fii voios și fericit
Și de părinții tăi iubit.

Copilărie, mândră stea!
Ce-mi luminezi privirea
Eu mi-aș dori să fii aici
Cu mine-totdeauna.

Și-aș vrea să fiu mereu copil,
Și să visez întruna,
Să pot să zbor pe-o stea de foc,
Să-ating cerul cu mâna.

Și soarele să mă-ncălzească,
Cu razele lui blânde
Și să-mi arate drumul către
Palatul fermecat.

Că vreau să-o-ntâlnesc pe zâna,
Ce poate să îmi îplinească
Dorința de a opri timpul
Și de a fi mereu copil.

Și toți copiii de pe lume,
Să fie ocrotiți
Și să se joace ziua-ntreagă,
Iubiți și fericiți. (creație proprie)

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

Dar, timpul se scurge asemenea nisipului dintr-o clepsidră de cristal și fără voia noastră trecem pragul adolescenței. Sunt cei mai delicați și cei mai frumoși ani din viața unui om, care cu siguranță trezesc în fiecare, cele mai frumoase amintiri.

Adolescența este vârsta primelor semne ale schimbării, vârsta marilor decizii legate de direcția și scopul propriei vieți. Adolescentul este un visător: „visează cu ochii deschiși”, un romantic sau un răzvrătit, dar experiențele cruciale pe care le trăiește, îl trezesc la realitate și îl determină să reacționeze. Fiecare adolescent percepe diferit lumea din jurul său, reacțiile fiind și ele, la fel de diferite. Dar, să nu uităm că lumea este clădită pe aceste diferențe și să avem curajul de a păși înainte, fără a privi în urmă.

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

Rudyard Kipling

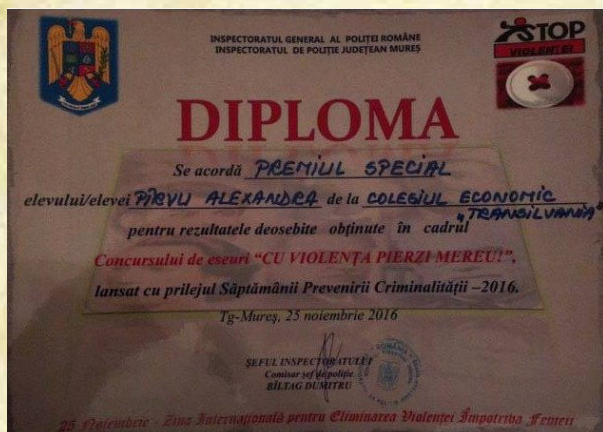
CONCURS DE CREAȚIE: „CU VIOLEȚA PIERZI MEREU”

Violența a pătruns în viețile noastre, tulburându-le sau distrugându-le uneori. Pentru a combate acest fenomen, Inspectoratul de Poliție al Județului Mureș, prin intermediul Compartimentului de Analiză și Prevenire a Criminalității a organizat în luna noiembrie, 2016, Concursul de creație:

„Cu violența pierzi mereu!”

Acest concurs a fost destinat liceenilor și a avut drept scop conștientizarea și sensibilizarea acestora, cu privire la actele de violență.

Elevii mureșeni au dovedit și de această dată că nu sunt indiferenți, că le pasă de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Din cele 20 de eseuri înscrise în concurs, juriul a premiat sașe. Eseul meu, intitulat: „*Cu violența, nu vei cunoaște niciodată adevărata fericire!*” și însoțit de poezia „*Puterea voinței*” (creație proprie) și pictura de mai jos, a obținut Premiul Special.

Pe cele două chipuri se oglindește imensa suferință cauzată de violență. Simțindu-se singure, cuprinse de spaimă cele două victime și-au abandonat sufletul și rațiunea (*înnegrite de durere*) în brațele violenței- considerată cea din urmă speranță. Numai cei doi ochi ai minții mai luminează stins, fiind un simbol al vieții (*culoarea verde*), al speranței (*culoarea mov*) că într-o zi cineva îi va salva din imperiul violenței și vor gusta măcar un strop din cupa fericirii.

CU VIOLENȚA, NU VEI CUNOAȘTE NICIODATĂ FERICIREA ADEVĂRATĂ!

Motto:

„Victoria obținută prin violență este echivalentul unei înfrângeri, pentru că este temporară.” (Mahatma Gandhi)

Lumea este o scenă imensă pe care noi, asemenea unor actori netaleantați ne jucăm rolul. Viața pe această scenă ne rezervă mii de surprize, unele plăcute, altele dureroase.

Suferința ne învăluie sufletele cu o mantie neagră, aruncându-ne în brațele disperării. Uităm astfel, să iubim frumosul, binele și adevărul, să fim toleranți și ce este cel mai important, uităm să fim fericiți.

Ne întrebăm deseori: - Ce este fericirea?

Pentru mine fericirea înseamnă iubire, înțelegere, înseamnă toleranță, deoarece nu poți fi fericit atunci când ești singur. Cea mai sigură cale spre fericire este să-i faci fericiți pe cei din jur.

Totuși, iluzia că violența te face fericit, ne stăpânește uneori. Dar, orice iluzie dispare la prima adiere de vânt și realizăm atunci, prea târziu însă, că:

„ ... Până nu ne oprim din rănirea ființelor vii, suntem încă sălbatici.”

(Tomas Edison)

Percep violența ca fiind refugiul celor care cred că lumea le aparține. Termenul violență provine din limba latină, de la substantivul vis— forță și din limba franceză de la verbul violer- a viola, a constrânge. Expresie a unei suferințe, violența este o flacără aprinsă în sufletul și în memoria omului contemporan, caracterizându-se prin constrângere sau prin folosirea forței, pentru a le impune semenilor propriile dorințe. În această lume, după cum afirma poetul grec, Sofocle:

Multe lucruri sunt violente, dar nimic nu este mai violent ca omul.

Violența îndreptată împotriva ființelor este denumită violență domestică, fiind uneori însoțită de agresiune.

Aceasta reprezintă acțiunea exterioară care primejduiește echilibrul și integritatea unui organism viu.

Violența îmbracă o mulțime de forme, pe care le vom afla acum :

De ce oare?
Violență se ascunde:
în familie, în lume
și în suflete pierdute.
Otrăvește tot în drumu-i
și ne ferecă iubirea,
ne înjură, ne lovește
și omoară fericirea.
Ea pătrunde-n instituții,
ne amenință pe toți,
Mari și mici deopotrivă,
ne lovește ori ne fură,
ne-agresează sau jignește,
ne învață ce-i minciuna
și apoi, ne ia și viața
ca și cum I-ar aparține.

(creație proprie)

Orice act de violență are cel puțin o cauză. Sărăcia, lipsa de educație, alcoolul, drogurile, viciile (jocurile de noroc) precum și nepăsarea ce domnesc în societatea de astăzi sunt combinația nocivă perfectă ce transformă copiii, femeile sau bătrânii- ființe lipsite de apărare- în victime.

Dar, întotdeauna există o rază de speranță, că mâine va răsări Soarele și norii negri de pe cerul vieții vor dispărea. Fiecare om are libertatea de a alege modalitatea prin care își exprimă sentimentele, dar trebuie să fim totodată pregătiți pentru ceea ce ar putea urma și să ne asumăm consecințele faptelor noastre.

Rațiunea este un zid prin care violența, răutatea, invidia sau indiferența nu vor pătrunde niciodată!

Așadar, să nu ne abandonăm sufletul și rațiunea în mrejele violenței și mai ales să nu uităm că:

Forța oamenilor deosebiți stă în faptul că ei desconsideră forța.

(Florian Dudiță)

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

PUTEREA DORINȚEI

În această lume strâmbă,
Sufletul e inundat:
de-Întuneric, Nedreptate,
Violență, Răutate.
Izvorâte din adâncul:
unor trupuri împietrite,
unor minți ce n-au puterea,
Adevărul să-l găsească,
unor ochi care refuză,
o speranță să zărească.
-Oare cred că Fericirea
nu există pe Pământ,
când nu ești stăpânul lumii,
nu lovești orice, oricând,
ori nu-mparți în juru-ți teama?
-Voi să afle că aceia,
ce Dreptatea o iubim,
Împotrivă le vom sta!
Și din suflete curate,
Lumina vom revărsa!
Adevăru-L vom găsi!
Fericiți vom dăinui.(creație proprie)

Redactor : Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

ÎNVINGĂTORII

Plapuma albă și strălucitoare țesută de Baba Iarnă s-a destrămat firicel cu firicel. Speriată Zâna Zăpezii a plecat spre tărâmul înghețat, fără a privi în urmă.

Picături dulci de rouă strălucesc pe firele verzi ale ierbii, printre care își scot privirea la lumină, gingașii ghiocei. O rândunică zglobie și-a făcut cuibul lângă strașina casei mele.

Întâi martie ne-a adus primăvara.

Natura întreagă s-a trezit la viață, răspândind multă, multă bucurie și emoție. Bucuroși și emoționați am fost și noi, liceenii, care sâmbătă, 11 martie am participat la Concursul Național pe Teme de Protecția Consumatorilor: „**Alege! Este dreptul tău**”, etapa județeană, ce a avut ca temă:

„Drepturile consumatorului în era digitală”.

„Comerțul electronic- spunea Laurent Laplante- **ne oferă multe, dacă știm ce căutăm, dar tot EL este capabil și să ne completeze abrutizarea, dacă navigăm fără busolă.”** Competiția, organizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale, aflată la cea de-a XV-a ediție, a reunit la start, 17 concurenți din 8 licee mureșene.

Concursul a avut loc la Liceul Tehnologic „Avram Iancu” din Tîrgu-Mureș și a constat în 3 probe:

1. un eseu cu tema: **„Cumpăr online și știu ce drepturi am!”**
2. un test grilă- 20 de întrebări din legislația în domeniu;
3. o prezentare PowerPoint cu tema competiției;

Colegiul Economic „**Transilvania**” a fost reprezentat de eleva Adriana Raluca Vultur, din clasa a XI-a, îndrumată de d-na prof. jr. Delia-Maria Roșca-Răuță și de subsemnata, Alexandra Elena Pîrnu- clasa a X-a, îndrumată de doamna profesor Carmen Mihaela Popoviciu.

La finele întrecerii, juriul format din: doamna jurist Marcela Achim- comisar-șef adjunct, la Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Mureș, inspectorul școlar- profesor dr. Diana Nițulescu, reprezentantul agentului economic-Compania Herlitz România, în județul Mureș – d-nul Horațiu Nicolau și doamna comisar Delia Mihaela Culiceanu mi-a acordat Locul I, pentru a doua oară consecutiv, ceea ce mi-a adus calificarea la faza națională a competiției împreună cu ocupantul locului al II-lea, Silviu Pogăcean- reprezentantul Liceului Teoretic **Gheorghe Marinescu**.

Faza națională a acestei competiții se va desfășura la finele lunii iunie, în stațiunea Năvodari, Tabăra Delfin.

Colega mea, Raluca Vultur s-a clasat pe locul al V-lea, obținând Mențiune a II-a.

Ceea ce am simțit atunci n-ar putea înțelege numai cel care s-a aflat vreodată în locul meu. Mulțumim conducerii Colegiului Economic „Transilvania”, pentru înțelegerea manifestată și doamnei profesor drd. jr Delia-Maria Roșca-Răuță.

Personal, aș dori să-i mulțumesc doamnei profesor Carmen Mihaela Popoviciu pentru răbdarea nesfârșită cu care m-a îndrumat și de această dată.

Deoarece poezia mângâie sufletul, voi încheia cu câteva versuri:

Citește, alege, cumpără!

Într-o eră digitală,
Unde lumea-i în mișcare,
Comerțul online îți pare
Soluția ideală.
Însă să nu te pripești
De vrei s-economisești:
timpul, banii ori răbdarea.
Cu atenție să citești,
Tot ce site-ul precizează:
nume, adresă, telefon,
fax, e-mail sau tarife
de livrare ori returnare.
Drepturile să-ți cunoști,
Să te folosești de ele,
Pentru a fi ascultat,
Pentru a fi protejat,
Pentru a putea alege,
În deplină siguranță,
Fără a fi hărțuit,
agresat ori obligat
s-achiziționezi produse
ce-ți pun viața în pericol,
și-echilibrul ți-l distrug.
Iar de nu ți se respectă
drepturile conferite,
Poți depune-o sesizare.
Poți s-o faci în orice limbă,
de oriunde și oricând.
Chiar online, căci S.O.L. te-ajută.
Link-ul trebuie afișat,
Nu e greu de-utilizat!
Și ... de mai ușor îți pare,
Sună la A.N.P.C.!
Când problemele dispar,
Soarele răsare iar.

(creație proprie)

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

ACTIVITĂȚI CU ȘCOALA

În vizită la Curtea de Apel cu ocazia Zilei Europene a Justiției

Ziua Europeană a Justiției

Panoul Consiliului școlar al elevilor
Colegiului Economic „Transilvania”

ALEGE, ESTE DREPTUL TĂU! Etapa județeană, martie 2017

În vizită la Universitatea „PETRU MAIOR”

ATESTATUL PROFESIONAL -PUNTE DE LEGĂTURĂ ÎNTRE ȘCOALĂ ȘI VIAȚĂ-

În cei patru ani de liceu am trăit o experiență de viață placută, datorită oamenilor din jurul meu, dar și a întâmplărilor care s-au petrecut în tot acest timp.

De-a lungul acestor ani, am studiat o multitudine de materii foarte interesante, care ne-au deschis larg orizonturile, precum: Studiul calității produselor și serviciilor, Funcția și funcționarul public, Comunicarea cu publicul, Realizarea activității de birou, Organizarea unității economice, Planificarea operațională, Protecția consumatorului și a mediului și nu în ultimul rând, Legislație în administrație. Din acest domeniu mi-am ales tema atestatului profesional. Aceasta este: „Funcția legislativă a Parlamentului României”. Sistemul politic din țara noastră și autoritatea politică ce guvernează țara sunt două subiecte care mi-au trezit interesul. Într-un stat democratic, conform Constituției, Parlamentul este una dintre cele mai importante autorități politice.

Acesta are funcții bine definite în stat, precum este cea legislativă- tema acestui atestat- stabilirea direcțiilor principale ale activității social-economice, culturale, statale și juridice, alegerea, formarea, avizarea formării, numirea sau revocarea unor autoriități statale, controlul parlamentar, conducerea în politica externă, atribuțiile Parlamentului privind organizarea internă și funcționarea sa.

Un alt motiv pentru care am ales această temă este dorința mea de a-mi construi o carieră în acest domeniu. Acest atestat reprezintă primii mei pași timizi pe întinsul câmp al legislației, locul unde mă voi stabili pentru totdeauna.

Pe de altă parte, această temă mă pasionează. Consider că este foarte important să cunoști legile statului în care trăiești și îți desfășori activitatea. Așadar, atestatul va fi puntea ce îmi va înlesni accesul spre o carieră strălucitoare în domeniul legislației.

Deak Andrea
clasa a XII- a C

ALEGEREA FACULTĂȚII DE DREPT

Alegerea facultății de drept din perspectiva unui elev de clasa a X-a

Nimeni nu este mai presus de lege.

(art. 2- Constituția României)

-Cum trebuie să fiu pentru a urma facultatea de drept ?

O întrebare atât de simplă, dar cu o multitudine de răspunsuri: unele practice, altele inedite. Acum pot numai să-mi imaginez răspunsul.

-Cred că pentru a urma cursurile acestei facultăți, trebuie să ai disponibilitatea de a studia, să iubești lectura și nu în ultimul rând, să fii comunicativ.

Un student la drept trebuie să fie o persoană puternică, care să posede capacitatea de a analiza, a sintetiza și a accepta realitatea, dureroasă uneori. Sunt conștientă că atunci când destinul unui om, oricine ar fi acesta, se află în mâinile tale, nu-ți poți permite să greșești. Dar, așa cum spunea Paul Valery:

Conștiința domnește, dar nu guvernează.

Ambiția și seriozitatea sunt de asemenea importante, atunci când decizi să te înscrii la facultatea de drept și să-ți clădești o carieră în acest domeniu.

Doresc să urmez această facultate, deoarece întotdeauna am știut să-mi susțin faptele cu argumente întemeiate, dar și să accept atunci când nu aveam dreptate.

Consider că răbdarea și calmul care mă caracterizează, îmi dau dreptul de a spera să devin un bun magistrat. Am fost mereu omul dornic de a-i apăra pe cei mai slabi decât mine, mai fricoși. Poate nu întotdeauna am procedat corect, dar mereu am avut cele mai bune intenții.

La sfârșitul anului I de studiu, voi avea posibilitatea de a hotărî în ce domeniu doresc să mă specializez. Consider că și orele de practică efectuate în cadrul tribunalului, participarea la sedințele de judecată precum și la dezbateri mă vor ajuta să dictez sentințele. De aceea, acum când timpul se scurge cu repeziciunea nisipului dintr-o clepsidră, îndrăznesc să mă gândesc să îmbrățișez această profesie minunată. Mi-am pus adesea anumite întrebări despre mine-însămi, despre dorința mea de a deveni avocat, ...

Așadar, voi alege facultatea de drept și cu siguranță voi practica una dintre profesiile de: procuror, judecător sau avocat, întrucât am potențial pentru a schimba răul în bine, minciuna în adevăr, necinstea în cinste, nefericirea în fericire și astfel lumea mea, lumea noastră va fi mai bună, va fi pură chiar, iar eu voi fi fericită că mi-am împlinit o dorință din copilărie.

Suciu Andra Larisa
clasa a X- a B

AMINTIRI DIN MINUNAȚII ANI DE LICEU

Mă copleșește un sentiment de mulțumire și de încântare, când îmi amintesc de anii de liceu.

Eram elevă în clasa a XI-a, la Colegiul Economic „Transilvania” din Tîrgu-Mureș și printre alte câteva module de specialitate, am studiat și modul „Contracte economice”.

În liceu am pus bazele solide ale multor ramuri care se întâlnesc în domeniul economic, care trebuie să mărturisesc, îmi sunt folositoare nu doar la facultate, ci și în viața de zi cu zi. Dintre toate acestea cel mai des, mă intersectez cu domeniul juridic.

În ziua de azi orice alegi să faci, presupune și să cunoști legea, pentru a evita încălcarea involuntară a acesteia. În educație, este precum în construcții: dacă fundația este bine făcută, fiecare cărămidă pe care o pui va rezista vântului și ploii. Astfel, dacă în liceu reușești să stăpânești bazele, mai ales pe cele ale domeniului juridic, cu siguranță vei fi un bun cetățean.

Inevitabil, la un moment dat în viață ești nevoit să completezi un contract, fie el de muncă, de vânzare-cumpărare sau de comodat. Dacă nu cunoști regulile de întocmire ale acestuia, structura sau chiar situația în care este sau nu nevoie de un contract, riști să încalci legea ori să fii părtaș la încălcarea ei, fără să îți dai seama.

Așadar, țin să-i mulțumesc doamnei profesor jr. Răuță-Roșca Delia-Maria, pentru tot ceea ce m-a învățat despre drepturile și obligațiile mele, în calitate de cetățean, în cadrul modulului „Contracte economice”.

Nu eram singura elevă încântată de cele studiate. Astfel, împreună cu câțiva colegi și cu doamna profesor, am hotărât să lansăm o revistă juridică în cadrul liceului nostru, care să vină în întâmpinarea elevilor de la celelalte specializări, care nu studiau acest modul. Ne-am propus să arătăm necesitatea elementelor de drept, aplicarea dispozițiilor legale în materie de practici comerciale și identificarea surselor de informare privind reglementările legale, necesare desfășurării activității economice.

Doamna profesor m-a desemnat redactorul principal al revistei. Am stabilit împreună, în linii mari, cuprinsul revistei. Ulterior am împărțit sarcinile colegilor dornici de implicare și am început să lucrăm la conceperea revistei. După ce toate informațiile au ajuns la mine, le-am centralizat și le-am dat formă. Primind acceptul doamnei profesor, am stabilit lansarea acesteia. Dacă redactarea ei a presupus o muncă serioasă și deloc ușoară, lansarea a fost o adevărată provocare.

Am decis să o lansăm în săptămâna „**Să știi mai multe, să fii mai bun**”. Ne-au onorat cu prezența personalități importante din cadrul colegiului dar și persoane din domeniul juridic cu care am colaborat de-a lungul anilor de liceu.

Deși mi-am dorit foarte mult ca această revistă să devină tradiție a colegiului nostru, nu am reușit să coordonez și un al doilea număr. Faptul că inițiativa acestei generații există, îmi dă un sentiment de bucurie, de încredere și de speranță.

Le doresc mult succes elevilor în tot ceea ce și-au propus!

Andreea Ștefan

Studentă a Universității „**Lucian Blaga**” din Sibiu

Facultatea de Științe Socio-Umane, anul II

Specializarea: Comunicare și Relații Publice

Facultatea de Științe Economice,

Specializarea: Marketing

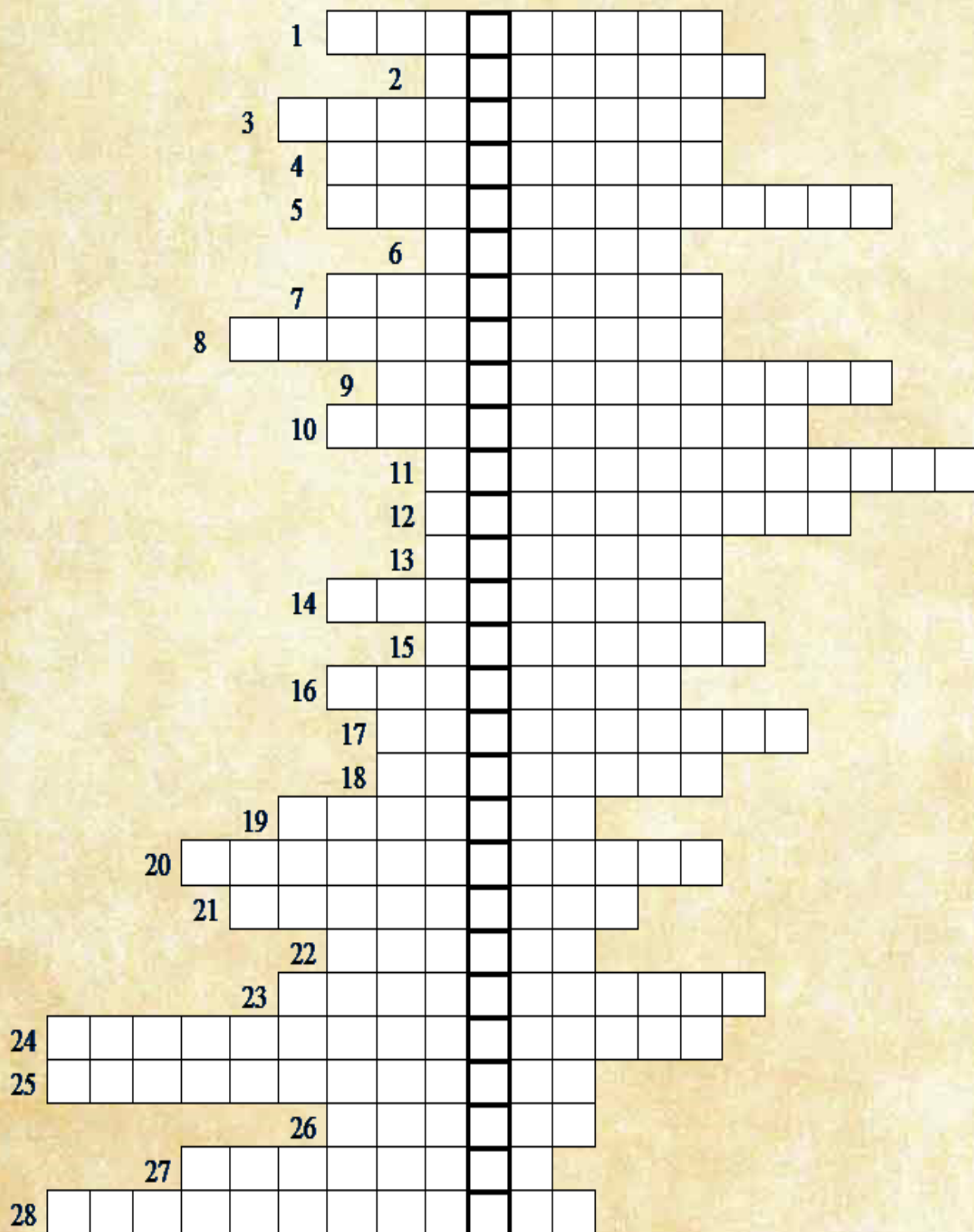

Lansarea primului număr al revistei- aprilie 2014

CAREUL MAGIC

Rezolvând acest careu magic veți descoperi numele unei instituții de învățământ, din orașul nostru. Fiecare elev al acestei școli este: unic, modest sau cinstit dar... cu toții sunt mândri că învață aici. Să-*I* descoperim numele!

1. Antonim pentru *diversitate*.
2. Sinonim pentru *simplitate*.
3. Sinonim pentru *devotament*.
4. Sinonim pentru *îngăduitor*.
5. Un fel particular de a fi.
6. Sinonim pentru *onestitate*.
7. Sinonim pentru *pricepere*.
8. Sinonim pentru *amabilitate*.
9. Comportare emotivă.
10. Antonim pentru *fățarnicie*.
11. Antonim pentru *incorectitudine*.
12. Sinonim pentru *cinste*.
13. Calitatea de nobil.
14. Ansamblu de calități care desfată privirea sau auzul.
15. Antonim pentru *eșec*.
16. Antonim pentru *obișnuiți*.
17. Comportament firesc.
18. Persoană care muncește mult și cu râvnă, care lucrează iute și cu spor.
19. Persoană care are puterea de a aștepta desfășurarea anumitor evenimente.
20. Persoană care nu depinde de cineva sau de ceva.
21. Sinonim pentru *obosiți*.
22. Sentiment de afecțiune (și admirație) pentru cineva sau ceva.
23. Capacitatea de a înțelege ușor și bine, de a sesiza ceea ce este esențial, de a rezolva situații sau probleme noi pe baza experienței acumulate anterior; deșteptăciune.
24. Capacitatea de a face față concurenței.
25. Sinonim pentru *mărinimie*.
26. Antonim pentru *neomenie*.
27. Antonim pentru *aroganță*.
28. Comportare emotivă.

Pîrvu Alexandra Elena
Clasa a X-a B

CURIOZITĂȚI

- Primul cod de legi din lume a fost Codul lui Hammurabi cel Mare, scris în anul 1700 Î.Hr., pe o stelă din diorit.
- Primul cod de legi din Țara Românească, Pravila de la Govora a fost tipărit acum 376 de ani, în anul 1640.
- Codul civil al lui Napoleon Bonaparte a apărut pe vremea primului Imperiu Francez (1804), sub îndrumarea lui Napoleon I .
- Originea profesiei de avocat este în Roma, în timpul lui Romulus.
- Profesia de avocat intră în legalitate, în Țara Românească, la 30 septembrie, 1831, când Dinicu Golescu anunță înființarea primului barou al țării, format din 22 de avocați.
- Istrate N. Miclescu (1881-1954) este considerat cel mai bun avocat român din toate timpurile.
- Sarmiza Bilcescu (1867-1953) este prima doamnă doctor în drept din Europa, prima doamnă avocat, înscrisă în Baroul de Ilfov, în anul 1891.
- Ella Negruzzi (1876-1949) este considerată prima doamnă avocat din România. Instituția notarului își are originea în Antichitate, fiind legată de inventarea și răspândirea scrisului de către populațiile sumeriene.
- La noi, noțiunile de notar sau de act notarial apar în Evul Mediu (în secolul al XII -lea) și numai în Transilvania.
- Sandra Day O' Conner este prima doamnă judecător- asociat a Curții Supreme de Justiție a Statelor Unite ale Americii.
- Yolanda Eminescu (1921-1998) este prima doamnă judecător din România.

Așadar: ***Curioșii nu mor repede, sunt doar bine informați!***

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena
clasa a X- a B

CAREU DE CUVINTE

1	A	C	T	I	V	T	A	R	E	S	A
2	H	N	O	R	M	A	P	A	M	J	C
3	O	U	A	S	I	V	R	R	E	U	T
4	T	P	S	O	N	O	O	B	D	D	X
5	A	T	A	T	P	C	B	I	I	E	N
6	R	X	O	L	I	A	A	T	A	C	O
7	A	J	U	R	A	T	T	R	T	A	T
8	R	P	E	N	A	L	M	U	O	T	A
9	E	R	U	P	L	E	G	E	R	O	R
10	P	A	P	R	O	C	U	R	O	R	I
11	J	U	D	E	C	A	T	O	R	N	A
12	M	E	D	I	E	R	E	A	C	O	L
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Colectivul de redacție:

Redactor coordonator: profesor drd. jr. Răuță-Roșca Delia-Maria

Redactor: Pîrvu Alexandra Elena- clasa a X-a B

Tehnoredactori: Suciu Andra Larisa- clasa a X-a B

Bordoș Ștefana- clasa a X-a B

Colaboratori: Stela Ispas- notar public

lect. univ. dr. Dan Maria-Dorina- avocat

Andreea Ștefan- studentă a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu

Elevi: Roman Maria-Mădălina- clasa a X-a B

Orban Alex- clasa a X-a B

Suciu Andra Larisa- clasa a X-a B

Mureșan Ileana-Sabina- clasa a XI-a A

Romonți Flavius- clasa a XI-a A

Vultur Andreea-Raluca- clasa a XI-a A

Deak Andrea- clasa a XII-a C

Bendea Cristian- clasa a X-a A

ISSN 2559-0847

ISSN-L 2559-0847

CUPRINS

☐ Per Aspera Ad Astra	pg. 01
☐ Cuvântul doamnei director	pg. 02
☐ Un vis devenit realitate	pg. 03
☐ Ce este dreptul ?	pg. 04
☐ Interviu cu doamna notar public, Stela Ispas.....	pg. 08
☐ Interviu cu doamna avocat, Dorina Maria Dan	pg. 13
☐ Comunicarea verbală și nonverbală	pg. 16
☐ Scurt istoric al comunicării scrise	pg. 19
☐ Comunicarea scrisă	pg. 21
☐ Conflictul, concilierea, medierea, arbitrajul	pg. 22
☐ Comercianții.....	pg. 26
☐ Contractul de muncă al minorului.....	pg. 27
☐ Competiția	pg. 28
☐ Să ne cunoaștem drepturile și obligațiile.....	pg. 29
☐ Importanța contractelor economice.....	pg. 30
☐ Prezentarea actelor constitutive.....	pg. 31
☐ Copilărie, tinerețe, drepturi	pg. 32
☐ Concurs: Cu violența pierzi mereu!	pg. 36
☐ Poezie : Puterea dorinței.....	pg. 39
☐ Învingătorii	pg. 40
☐ Activități cu școală	pg. 43
☐ Atestatul profesional.....	pg. 45
☐ Alegerea facultății de drept	pg. 46
☐ Interviu cu studenta, Andreea Ștefan	pg. 47
☐ Rebus	pg. 49
☐ Curiozități	pg. 51
☐ Careu de cuvinte	pg. 52

